

Arrest

nr. 161 108 van 29 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Kameroens staatsburger te zijn en u bent afkomstig uit Kumba in de South West Province. U verklaart dat u werkte als leraar economie in de Cameroon College of Commerce High School en dat u in uw vrije tijd actief was voor een organisatie, Haskey, die u zelf had opgericht. Uw bedoeling was om de jeugd uit uw buurt, Hausa Quarters in Kumba, te motiveren om naar school te gaan of hen te helpen in de zoektocht naar werk, om hen op die manier uit de problemen te houden. U hielp bijvoorbeeld sommige kinderen met de betaling van hun schoolgeld en hun boeken, u hielp bij hun huiswerk, u moedigde kinderen aan en gaf hen goeie raad bij problemen, u organiseerde voetbalwedstrijden in de wijk, deed een buurtschoonmaak met de kinderen, jullie hielpen de ouderen en zieken met hun boodschappen enzovoort.

Op 30 juni 2014 besloot de Kameroense overheid om de petroleumprijzen te doen stijgen. U besloot samen met de jongeren van Haskey pamfletten uit te delen die opriepen om hiertegen te betogen op 7 juli 2014. Op 4 juli 2014 begon u met enkele jongeren pamfletten uit te delen en alles verliep goed. De volgende dag, op 5 juli 2014, deelden jullie opnieuw pamfletten uit, maar werden enkele kinderen gearresteerd. De kinderen werden gefolterd en zegden dat u achter deze actie zat.

Op 6 juli 2014 kwam de politie bij u thuis met een convocatie. U was niet thuis, dus namen uw neef Uba en uw moeder de convocatie in ontvangst. Uw huis werd overhoop gehaald, enkele pamfletten werden gevonden en uw documenten werden in beslag genomen. Uba belde u op en vertelde wat was gebeurd, waarna u besliste om te vluchten naar een naburig stadje, Muyuka, waar u bij een vriend kon verblijven.

Op 8 juli 2014 kwam de politie opnieuw langs bij u thuis, opnieuw met een convocatie. Deze keer werden uw moeder en Uba echter meegenomen en ondervraagd. Uw moeder werd na acht uur vrijgelaten, maar uw neef Uba werd twee dagen lang vastgehouden. Hij werd ook mishandeld. De kinderen van Haskey die op 5 juli 2014 waren gearresteerd, zaten ook nog steeds in hechtenis.

Uw andere neef, Aminu, had ondertussen een advocaat, (A.W.), gecontacteerd om via hem Uba vrij te krijgen, wat uiteindelijk ook lukte. Ook kwam u te weten dat er een arrestatiebevel voor u was uitgevaardigd, waarna u besloot naar Nkongsamba te gaan, de geboorteplaats van uw moeder. Daar kon u bij een oom en tante verblijven. U hield contact met Aminu en de advocaat en bleef zo op de hoogte van de situatie bij u thuis.

Op 4 augustus 2014 kwam de politie opnieuw langs bij u thuis en werd uw moeder ondervraagd over de adressen van vrienden en familie, waaruit u concludeerde dat u in Nkongsamba ook niet langer veilig was. Op 8 augustus 2014 bent u dan naar Yaoundé gegaan, waar u bij uw oude vriend Inusa kon verblijven. U beseftte echter dat u nergens meer veilig was en besloot het land te verlaten. U zou naar Equatoriaal-Guinea gaan en Inusa zou u hierbij helpen.

Op 16 augustus 2014 bent u met Inusa naar Mbalmayo gereden en heeft hij er een busticket voor u naar Equatoriaal-Guinea gekocht. U nam 's avonds de bus en Inusa keerde terug naar Yaoundé. Kort na het vertrek van de bus was er echter een politiecontrole waarbij uw identiteitskaart werd ingehouden en u werd gearresteerd. U slaagde erin te ontsnappen en vond een lift terug naar Yaoundé. Inusa kwam u ophalen, nam u terug mee naar zijn huis en vertelde u dat hij een kennis had die u kon helpen om het land te verlaten. Inusa regelde via een kennis een paspoort voor u en op 25 augustus 2014 bent u dan per vliegtuig vanuit Douala vertrokken. Het vliegtuig maakte nog een tussenlanding in Yaoundé en vloog dan naar België. Op 26 augustus 2014 bent u hier aangekomen en op 28 augustus 2014 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw identiteitskaart, uw lerarenkaart, twee convocaties, een brief van uw Kameroense advocaat, een krantenartikel, een aanhoudingsbevel, een internetartikel en de envelop waarin uw documenten zijn verstuurd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met de autoriteiten nadat u pamfletten uitdeelde die opriepen om te staken tegen de verhoging van de petroleumprijzen. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Er werden immers enkele flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld omtrent verschillende belangrijke aspecten van uw asielrelaas. U verklaarde namelijk dat u een organisatie had opgericht die zich inzette voor de jongeren uit uw buurt, maar u legde tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het moment waarop u deze organisatie zou hebben opgericht. U verklaarde aanvankelijk namelijk dat u de activiteiten in 2000 of 2001 bent begonnen en dat u de organisatie pas een drietal jaar geleden een naam hebt gegeven (aangezien het gehoor op het CGVS in 2014 plaatsvond, zou dit dus betekenen dat u uw organisatie in 2011 "Haskey" hebt gedoopt) (CGVS I p.7). Later verklaarde u echter dat u al in 1996 begonnen bent met uw organisatie, twee jaar nadat u was afgestudeerd aan de universiteit en dat u in 2007 al de naam "Haskey" gebruikte (CGVS II p.7,11). Deze vaststelling van tegenstrijdige verklaringen is opmerkelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de organisatie, Haskey. Gezien een van de activiteiten met deze organisatie aan de basis ligt van de problemen waarvoor u uw land van herkomst bent ontvlucht, namelijk het uitdelen van pamfletten, mag toch worden verwacht dat u eenduidige verklaringen zou afleggen over wanneer u deze organisatie hebt opgericht. Dit blijkt niet het geval te zijn.

Daarnaast werden meerdere flagrante tegenstrijdigheden opgemerkt met betrekking tot enkele kernelementen van uw asielrelaas. Zo verklaarde u dat op 5 juli 2014, toen u samen met enkele kinderen pamfletten uitdeelde, drie kinderen werden gearresteerd. U verklaarde aanvankelijk dat die kinderen zo'n vijf dagen hadden vastgezeten en dat ze op dezelfde dag als uw neef Uba werden vrijgelaten (CGVS I p.16). Dit terwijl u later beweerde dat die kinderen geen vijf, maar zes dagen werden

vastgehouden en dat ze pas een dag later dan Uba werden vrijgelaten. U zei dat Uba werd vrijgelaten op 10 juli 2014 en de kinderen pas op 11 juli 2014 (CGVS II p.13). Hierdoor wordt opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder was u niet eenduidig over het contact dat u had met uw advocaat, (A.W.). Zo verklaarde u eerst dat uw advocaat degene was die u op de hoogte hield toen u in Muyuka was ondergedoken en dat hij u zei dat het er niet meer veilig was, waarna u besloot om naar Nkongsamba te gaan (CGVS I p.14), terwijl u later vertelde dat u in Muyuka enkel contact had met Aminu, niet rechtstreeks met de advocaat (CGVS I p.17). Nog later zei u dan weer dat u toch met de advocaat hebt gebeld, maar dat dat pas was toen u in Nkongsamba was (CGVS II p.15). Dergelijke inconsistente verklaringen doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wankelen.

Voorts verklaarde u dat u op 16 augustus 2014 hebt geprobeerd naar Equatoriaal-Guinea te vluchten, maar dat u aan de grens werd tegengehouden. Aanvankelijk beweerde u dat u samen met een andere man, die geen identiteitskaart had, uit de bus moest stappen en dat diezelfde man later de deur van de container waarin jullie werden opgesloten heeft opengeduwde en jullie konden ontsnappen (CGVS I p.14-15). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter iets helemaal anders. U vertelde dat u niet zeker wist of er nog andere mensen van de bus werden gehaald en u zei dat er al twee mannen in de cel zaten toen u werd opgesloten. Zij hebben dan de deur van jullie cel open gestampt, waarna jullie alle drie zijn weggelopen (CGVS II p.5,6). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, slaagde u er niet in een verklaring te bieden voor deze flagrante tegenstrijdigheid. U verklaarde louter dat u zich misschien had versproken en volhardde in de versie van uw verhaal waarbij u samen met twee mannen was opgesloten (CGVS II p.18). Echter, het louter vasthouden aan verklaringen die tegenstrijdig zijn met eerdere verklaringen kan geenszins als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid worden beschouwd. Hierdoor wordt opnieuw ernstig geraakt aan uw geloofwaardigheid.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u opvallend weinig op de hoogte bent van de organisaties en partijen die oorspronkelijk opriepen om te gaan staken. U verklaart dat allerlei nationale associaties en consumentengroeperingen tegen de stijging van de petroleumprijzen waren (CGVS II p.9), maar wanneer u dan wordt gevraagd over welke associaties en groeperingen u het hebt, moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt het over consumentengroepen, vakbonden en oppositiepartijen, maar bent de namen ervan vergeten. U hebt het over "National iets iets...", en verklaart dat u niet meer kennis hebt, omdat u geen lid was van vakbonden, groepen of associaties, u was enkel bezig met uw eigen associatie, Haskey (CGVS II p.9). Uiteindelijk blijkt u dan toch te weten dat het transporteursyndicaat iets met de staking te maken had en somde u enkele oppositiepartijen op (CGVS II p.10). Echter, gezien u zelf een belangrijke rol speelde in het oproepen tot deze staking en gezien uw oproepen om te staken er rechtstreeks voor heeft gezorgd dat u uw land bent moeten ontvluchten, mag toch redelijkerwijs worden verwacht dat u hier uitgebreidere en specifiekere verklaringen over zou kunnen afleggen, dit blijkt in casu niet het geval te zijn.

Daarbij komt dat het opmerkelijk is dat u meermaals aanhaalde dat de staking op 7 juli 2014 effectief heeft plaatsgevonden, weliswaar met de aanwezigheid van heel veel politie en veiligheidspersoneel (CGVS I p.19, CGVS II p.11,12), terwijl uit verschillende bronnen blijkt dat de vakbonden de staking met een maand hebben uitgesteld om onderhandelingen met de overheid mogelijk te maken (zie blauwe map). Dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, gezien het belang hiervan in het kader van uw asielrelaas, wordt als weinig aannemelijk beschouwd, waardoor opnieuw geraakt wordt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat de convocaties die u neerlegt ter staving van uw verklaringen betreft, moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Wat het arrestatiebevel betreft kan bovendien worden aangevuld dat dit document slechts voor minder dan de helft is ingevuld en dat er een spelfout in staat. Er staat namelijk "issued again him" in plaats van "issued against him". Deze vaststelling naast de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat corruptie in Kameroen alomtegenwoordig is en dat eender welk document er tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de objectieve bewijswaarde van Kameroense documenten erg relatief is, geeft de commissaris-generaal ernstige redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van dit document. De brief van uw advocaat is evenmin bij machte om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in uw relaas om te keren. In de brief worden uw problemen herhaald door uw advocaat, deze treedt echter op in uw persoonlijk belang, waardoor zijn verklaringen niet als objectieve bewijselementen kunnen worden beschouwd. De twee convocaties die u neerlegt melden niet waarom u wordt opgeroepen en leveren aldus geen informatie over de door u beweerde problemen die u ondervond. Het krantenartikel is evenmin afdoende als bewijselement aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt aan waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat corruptie ook in het de

journalistiek welig tiert en dat eender welk artikel tegen betaling kan worden gepubliceerd. Bovendien blijkt eveneens uit informatie die in het administratief dossier kan worden teruggevonden dat de krant "The Median", waarin het artikel dat u neerlegde verscheen, een gratis blog is waar iedereen die een Google-account heeft informatie en artikels op kan posten, waardoor de betrouwbaarheid hiervan minimaal is. Dat u bovendien zelf niet wist wie dat artikel wanneer heeft geschreven (CGVS I p.10, 20), dat u nog nooit van deze krant had gehoord en dat u hier niets verder over hebt opgezocht of nagevraagd (CGVS II p.16,17) komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede.

De overige documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzingen. Uw geboorteakte, identiteitskaart en lerarenkaart bevatten immers louter persoonsgegevens die niet worden betwist, het internetartikel dd. 04/12/14 betreft de algemene situatie in Kameroen, maar geeft niet meer informatie over uw persoonlijke problemen en de envelop toont louter aan dat Aminu (Y.) u vanuit Kameroen enkele documenten heeft opgestuurd.

Bijkomend dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard, weinig overtuigend is. U blijkt immers geenszins op de hoogte te zijn van de reisdocumenten die u voor uw vlucht hebt gebruikt. U verklaart dat uw vriend Inusa via een tussenpersoon een paspoort voor u regelde, maar welk paspoort dat was, weet u niet. U verklaart dat het een Europees paspoort was, maar van welk land het dan wel was weet u niet (CGVS I p.11). U weet niet welke naam in dat paspoort stond, welke foto werd gebruikt en of er al dan niet een visum in het paspoort stond (CGVS I p.12, CGVS II p.17,18). U verklaart dat u dat paspoort enkel hebt vastgehad toen u in het vliegtuig stapte, u moest enkel twee mannen, waarvan er een Allan heette, en een officier volgen (CGVS I p.12,13). U bent evenmin op de hoogte van de prijs die Inusa voor uw reis heeft betaald en u verklaart dat u zelfs niet wist dat u naar België zou komen. U verklaart dat Inusa u niet vertelde waar u naartoe ging, "Voor het zelfde geld kon het ergens binnen Afrika zijn, maar blijkbaar was het Europa" (CGVS I p.18). Echter, gezien het reële risico op strenge identiteitscontroles waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze en gezien de ernstige risico's die gepaard gaan met illegaal reizen, zowel voor u als de persoon die u vergezelde, is het niet aannemelijk dat Inusa, dan wel Allan, dan wel de andere persoon, u niet ten minste op de hoogte zouden hebben gesteld van de reisbestemming en de inhoud van het paspoort dat voor u werd gebruikt. Uw verklaringen wekken dan ook het vermoeden dat u een Kameroens paspoort, waarvan u verklaarde dat u er nooit een hebt gehad (CGVS I p.10) bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land van herkomst bent vertrokken, verborgen te houden. De vaststelling dat u ook ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw reis van Kameroen naar België is zwaarwichtig en bevestigt verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op een appreciatiefout en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 en 13 EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Over de stichting van zijn organisatie, stelt hij dat deze geleidelijk aan tot stand kwam. Hij begon met kinderen te werken in 1996, zonder officiële organisatie. In 2000-2001 begon hij hen te helpen werk te vinden. Drie tot vier jaar geleden doopte hij zijn organisatie officieel Haskey doch deze naam werd reeds langer gebruikt. Er is dus geen tegenstrijdigheid.

Inzake de arrestatie van de kinderen, citeert verzoeker uit het eerste gehoorverslag van het CGVS. Hij stelt dat hij wist dat de kinderen werden vrijgelaten op 11 juli en achteraf berekend moest hij vaststellen dat het om zes dagen gaat. Hij was niet zeker van de precieze duur van hun vrijlating. Het CGVS kan zich niet baseren op deze verklaringen om te oordelen dat verzoeker gezegd zou hebben dat de kinderen dezelfde dag als Uba werden vrijgelaten. Uba werd een dag eerder vrijgelaten. Het is dus perfect normaal dat verzoeker 'ja' antwoordde wanneer gevraagd werd of Uba toen ook werd vrijgelaten. Het is dus zo dat Uba werd vrijgelaten op 10 juli en de kinderen op 6 juli, na vijf dagen detentie. Dit stemt overeen met het tweede gehoor bij het CGVS. Verzoeker schuldte bovendien in een andere stad. Dat hij zich zou vergissen van dag kan aldus de geloofwaardigheid van zijn relaas niet aantasten.

Verzoeker stelt dat hem nooit werd gevraagd hoe hij contact had met zijn advocaat. Het is zijn neef Aminu die de advocaat contacteerde en deze persoon bleef tussenpersoon tussen verzoeker en diens advocaat. Verzoeker dacht er niet aan dit steeds te preciseren. Het is dus zijn advocaat die hem informeerde, doch via Aminu. Verzoeker citeert in deze uit het eerste gehoorverslag van het CGVS.

Betreffende het incident aan de grens naar Equatoriaal-Guinea, verwijt verzoeker verweerder een verkeerde interpretatie van zijn verklaringen; hij verklaarde inderdaad dat hij in een container werd opgesloten samen met een man zonder identiteitskaart en er was een derde persoon in de cel. Hij wist niet of deze derde persoon ook in de bus zat. Hij sprak over deze persoon dus niet tijdens het eerste gehoor omdat hem niet werd gevraagd met hoeveel zij in de container waren. Hij zei ook nooit dat zij daar slechts met twee waren. De man zonder identiteitskaart opende de deur en zo konden zij vluchten. Verzoeker heeft dus steeds duidelijk gezegd dat hij samen met twee mannen werd opgesloten.

Zijn gebrek aan kennis over de organisaties en partijen die opriepen tot de staking, wijt verzoeker aan het gegeven dat hij zelf geen lid was van een partij of vakbond. Hij ging wel akkoord met hun revendicaties en verdeelde flyers om mee te doen aan de actie. Hij gebruikte dus de opportuniteit om mee te doen aan de staking, zonder gelinkt te zijn aan een organisatie. Verzoeker legde trouwens duidelijk uit waarom hij wilde meedoen aan de staking.

Over het doorgaan van de staking, betoogt verzoeker dat meer dan de helft van de deelnemers besliste om te onderhandelen en de staking uit te stellen. De rest was hier echter tegen en staakte wel. Gezien minder dan de helft heeft meegedaan aan de staking, was de staking niet effectief.

Over het arrestatiebevel, stelt verzoeker dat spelfouten in bijna alle Kameroense documenten voorkomen. De mensen bij de administratie of de politie hebben alleen lagere school gedaan. Over de andere documenten wordt niet geoordeeld dat deze vals zijn doch louter dat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht omdat het Kameroense documenten zijn.

Verzoeker concludeert dat zijn relaas weldegelijk geloofwaardig is en dat aan hem de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Waar verzoeker verwijst naar artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU, dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het

verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.5. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar omtrent zijn beweerd reisweg vanuit Kameroen naar België gemotiveerd wordt:

“Bijkomend dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard, weinig overtuigend is. U blijkt immers geenszins op de hoogte te zijn van de reisdocumenten die u voor uw vlucht hebt gebruikt. U verklaart dat uw vriend Inusa via een tussenpersoon een paspoort voor u regelde, maar welk paspoort dat was, weet u niet. U verklaart dat het een Europees paspoort was, maar van welk land het dan wel was weet u niet (CGVS I p.11). U weet niet welke naam in dat paspoort stond, welke foto werd gebruikt en of er al dan niet een visum in het paspoort stond (CGVS I p.12, CGVS II p.17,18). U verklaart dat u dat paspoort enkel hebt vastgehad toen u in het vliegtuig stapte, u moest enkel twee mannen, waarvan er een Allan heette, en een officier volgen (CGVS I p.12,13). U bent evenmin op de hoogte van de prijs die Inusa voor uw reis heeft betaald en u verklaart dat u zelfs niet wist dat u naar België zou komen. U verklaart dat Inusa u niet vertelde waar u naartoe ging, “Voor het zelfde geld kon het ergens binnen Afrika zijn, maar blijkbaar was het Europa” (CGVS I p.18). Echter, gezien het reële risico op strenge identiteitscontroles waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze en gezien de ernstige risico’s die gepaard gaan met illegaal reizen, zowel voor u als de persoon die u vergezelde, is het niet aannemelijk dat Inusa, dan wel Allan, dan wel de andere persoon, u niet ten minste op de hoogte zouden hebben gesteld van de reisbestemming en de inhoud van het paspoort dat voor u werd gebruikt. Uw verklaringen wekken dan ook het vermoeden dat u een Kameroens paspoort, waarvan u verklaarde dat u er nooit een hebt gehad (CGVS I p.10) bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land van herkomst bent vertrokken, verborgen te houden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Dat verzoeker geen documenten bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België en over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker stelt in zijn land van herkomst problemen te hebben gekend ingevolge zijn activiteiten voor de organisatie Haskey, die hij zelf zou hebben opgericht.

Verzoeker legde over de oprichting van deze organisatie echter frappant tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS antwoordde verzoeker op de vraag wanneer hij de organisatie oprichtte: *“Het is niet officieel, niet geregistreerd. Ik begon mijn activiteiten lang voor ik het een naam heb gegeven. Ik heb het een naam gegeven om donoren te trekken. Het was ergens in 2000-2001”*. Vervolgens gevraagd wanneer hij zijn organisatie dan een naam gaf, stelde hij: *“Zo’n 3 jaar geleden”* (hetzij omstreeks 2011) (administratief dossier, stuk 5A, p.7). Tijdens het tweede gehoor stelde verzoeker dat hij zijn activiteiten voor zijn associatie begon nadat hij afstudeerde. Hij preciseerde, gevraagd wanneer hij de associatie begon, dat dit gebeurde in het jaar 1996. Nogmaals gevraagd: *“Dus u bent de associatie begonnen in 1996?”*, antwoordde hij: *“Ik ben de activiteiten toen begonnen. Het had toen geen naam. Ik gaf het een naam zodat het herkenbaar zou zijn, als we donaties en zo zouden gaan vragen”*. Hierna werd gevraagd: *“Wanneer hebt u het dan de naam Haskey gegeven?”*, waarop verzoeker verklaarde: *“Dat moet iets van 7-8 jaar geleden zijn, denk ik”*. Vervolgens bevestigde dat dit ongeveer in 2007 was (administratief dossier, stuk 5B, p.7, 11). De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker hieraan *post factum* en op een gekunstelde wijze tracht aan te brengen.

Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af over de arrestatie en detentie van drie kinderen waarmee hij samenwerkte in zijn organisatie. Nochtans zou de arrestatie van deze kinderen de autoriteiten naar verzoeker hebben geleid. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij, gevraagd hoelang deze kinderen werden vastgehouden: *“Ze zijn allen minderjarig, dus toen ze hadden wat ze wilden, dus wie hun leider was, werden ze vrijgelaten, dat was dezelfde dag als Uba, dat was na een paar dagen, zo’n 5 dagen, denk ik”*. Vervolgens bevestigde hij dat Uba toen ook werd vrijgelaten (administratief dossier, stuk 5A, p.16). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat de kinderen zo’n zes dagen werden vastgehouden. Gevraagd waar zij werden vastgehouden, antwoordde hij bovendien spontaan: *“In Kumba. Ze werden vrijgelaten een dag nadat Uba werd vrijgelaten. Hij werd 2 dagen vastgehouden., vrijgelaten de 10^e. Zij werden de 11^e vrijgelaten”* (administratief dossier, stuk 5B, p.13). Dat het CGVS op basis van verzoekers verklaringen tijdens het eerste gehoor niet mocht oordelen dat hij aangaf dat zij dezelfde dag als Uba werden vrijgelaten, kan gelet op de duidelijke en spontane aard van zijn verklaringen dienaangaande niet worden aangenomen. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de dag waarop de kinderen werden vrijgelaten. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, ondermijnt dit weldegelijk de geloofwaardigheid van zijn relaas. Dat hij in een andere stad vertoefde kan geenszins verklaren waarom hij over het voorgaande tegenstrijdige verklaringen aflegde. Indien hij door zijn verblijf aldaar niet (zeker) wist wanneer de kinderen werden vrijgelaten, had hij dit dienen te antwoorden bij het CGVS. Hij liet dit echter na en antwoordde steeds eenvoudigweg op de vragen.

Verzoeker legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande het incident waarbij hij zelf zou zijn geïnterpelleerd aan de grens met Equatoriaal-Guinea. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij omtrent dit incident zelf spontaan dat er ook een andere meneer moest uitstappen van de bus, en dit omdat deze meneer geen identiteitskaart had. In verzoekers verdere gezegden was er bovendien nergens enige sprake van nog een derde persoon die samen met hen werd opgesloten in een container. De meneer zonder identiteitskaart zou de deur hebben opengedrukt en verzoeker en deze meneer zouden vervolgens zijn ontsnapt (administratief dossier, stuk 5A, p.14-15). Tijdens het tweede gehoor verklaarde verzoeker echter dat hij in de container werd opgesloten samen met twee andere personen. Hoe deze personen daar terecht kwamen, wist hij echter niet. Hij gaf aan dat hij deze personen nog niet eerder had ontmoet en dat zij reeds in de cel waren toen hij daar aankwam. Verder stelde verzoeker, duidelijk in strijd met zijn gezegden tijdens het eerste gehoor bij het CGVS, expliciet niet te weten of er nog andere mensen af de bus moesten stappen. Eén van de twee voormelde personen zou met zijn voet de deur hebben ingetrapt en vervolgens zouden zij met drie zijn ontsnapt (administratief dossier, stuk 5B, p.5-6, 18). De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij vertonen verscheidene incoherenties en tegenstrijdigheden. Dat zij verkeerd zouden zijn geïnterpreteerd door verweerder kan aldus niet worden aangenomen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u opvallend weinig op de hoogte bent van de organisaties en partijen die oorspronkelijk opriepen om te gaan staken. U verklaart dat allerlei nationale associaties en consumentengroeperingen tegen de stijging van de petroleumprijzen waren (CGVS II p.9), maar wanneer u dan wordt gevraagd over welke associaties en groeperingen u het hebt, moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt het over consumentengroepen, vakbonden en oppositiepartijen, maar bent de namen ervan vergeten. U hebt het over “National iets iets...”, en verklaart dat u niet meer kennis hebt, omdat u geen lid was van vakbonden, groepen of associaties, u was enkel bezig met uw eigen associatie, Haskey (CGVS II p.9). Uiteindelijk blijkt u dan toch te weten dat het transporteursyndicaat iets met de staking te maken had en somde u enkele oppositiepartijen op (CGVS II p.10). Echter, gezien u zelf een belangrijke rol speelde in het oproepen tot deze staking en gezien uw oproepen om te staken er rechtstreeks voor heeft gezorgd dat u uw land bent moeten ontvluchten, mag toch redelijkerwijs worden verwacht dat u hier uitgebreidere en specifiekere verklaringen over zou kunnen afleggen, dit blijkt in casu niet het geval te zijn.”

Verzoeker betwist niet dat hij een gebrek aan kennis vertoonde omtrent het voorgaande. Wel tracht hij dit te vergoelijken doordat hij niet aan een partij of vakbond verbonden was. Dit vormt echter geenszins een afdoende verklaring voor zijn gebrek aan kennis. Indien hij werkelijk dermate betrokken was bij de staking, oproep om mee te staken en hiertoe met zijn organisatie en de kinderen waarmee deze organisatie samenwerkte verscheidene dagen pamfletten uitdeelde, kon worden verwacht dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn omtrent het voorgaande.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Daarbij komt dat het opmerkelijk is dat u meermaals aanhaalde dat de staking op 7 juli 2014 effectief heeft plaatsgevonden, weliswaar met de aanwezigheid van heel veel politie en veiligheidspersoneel

(CGVS I p.19, CGVS II p.11,12), terwijl uit verschillende bronnen blijkt dat de vakbonden de staking met een maand hebben uitgesteld om onderhandelingen met de overheid mogelijk te maken (zie blauwe map). Dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, gezien het belang hiervan in het kader van uw asielrelaas, wordt als weinig aannemelijk beschouwd, waardoor opnieuw geraakt wordt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij beweert weliswaar dat een gedeelte (minder dan de helft) van de initiële deelnemers aan de staking weldegelijk zou hebben gestaakt doch hij brengt niet het minste begin van bewijs bij om deze bewering te staven. Hoe dan ook kon worden verwacht dat verzoeker, zo de staking al zou zijn doorgedaan in de heden door hem geschetste omstandigheden, zou hebben aangegeven dat deze staking door een groot deel van de deelnemers werd afgeblazen wanneer hem meermaals werd gevraagd of de staking ook daadwerkelijk plaatsvond (administratief dossier, stuk 5A, p.19; stuk 5B, p.11-12).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen.

Ten aanzien van deze documenten wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Wat de convocaties die u neerlegt ter staving van uw verklaringen betreft, moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Wat het arrestatiebevel betreft kan bovendien worden aangevuld dat dit document slechts voor minder dan de helft is ingevuld en dat er een spelfout in staat. Er staat namelijk "issued again him" in plaats van "issued against him". Deze vaststelling naast de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat corruptie in Kameroen alomtegenwoordig is en dat eender welk document er tegen betaling kan worden verkregen, waardoor de objectieve bewijswaarde van Kameroense documenten erg relatief is, geeft de commissaris-generaal ernstige redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van dit document. De brief van uw advocaat is evenmin bij machte om de vastgestelde ongeloofwaardigheid in uw relaas om te keren. In de brief worden uw problemen herhaald door uw advocaat, deze treedt echter op in uw persoonlijk belang, waardoor zijn verklaringen niet als objectieve bewijselementen kunnen worden beschouwd. De twee convocaties die u neerlegt melden niet waarom u wordt opgeroepen en leveren aldus geen informatie over de door u beweerde problemen die u ondervond. Het krantenartikel is evenmin afdoende als bewijselement aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt aan waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat corruptie ook in het de journalistiek welig tiert en dat eender welk artikel tegen betaling kan worden gepubliceerd. Bovendien blijkt eveneens uit informatie die in het administratief dossier kan worden teruggevonden dat de krant "The Median", waarin het artikel dat u neerlegde verscheen, een gratis blog is waar iedereen die een Google-account heeft informatie en artikels op kan posten, waardoor de betrouwbaarheid hiervan minimaal is. Dat u bovendien zelf niet wist wie dat artikel wanneer heeft geschreven (CGVS I p.10, 20), dat u nog nooit van deze krant had gehoord en dat u hier niets verder over hebt opgezocht of nagevraagd (CGVS II p.16,17) komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede.

De overige documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, identiteitskaart en lerarenkaart bevatten immers louter persoonsgegevens die niet worden betwist, het internetartikel dd. 04/12/14 betreft de algemene situatie in Kameroen, maar geeft niet meer informatie over uw persoonlijke problemen en de envelop toont louter aan dat Aminu (Y.) u vanuit Kameroen enkele documenten heeft opgestuurd."

De blote bewering dat de spelfout in het arrestatiebevel te wijten zou zijn aan het gegeven dat alle personen van de administratie en de politie slechts lagere school hebben gelopen, wordt door verzoeker niet gestaafd en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Hoe dan ook kan deze niet verklaren waarom er in de voorgedrukte tekst van een officieel stuk als een arrestatiebevel een fout zou staan. Verder laat verzoeker de vaststelling ongemoeid dat het arrestatiebevel slechts voor minder dan de helft is ingevuld. Waar verzoeker stelt dat het CGVS niet bewijst dat de neergelegde documenten vals zijn, dient te worden opgemerkt dat het CGVS niet moet aantonen dat de documenten vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen doch dit ook om andere redenen kan doen. *In casu* volstaan de voormelde redenen, die door verzoeker voor het overige onverlet worden gelaten, om te besluiten dat de door verzoeker neergelegde documenten de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet kunnen herstellen. Ten aanzien van de convocaties kan overigens nog bijkomend worden opgemerkt dat het bevreedend is dat deze, hoewel het twee verschillende convocaties betreft en verzoeker hierin wordt aangemaand om zich aan te bieden op twee verschillende data in juli 2014, hetzelfde volgnummer

hebben. Gelet op het moment van uitreiking in juli 2014, is het tevens bevreemdend dat dit volgnummer '001' is.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geworden van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS